

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Siska 20. sušca. A. J. — Dolgo ni bilo iz Krajskega nobenega kupca; zadnje dni se je vendar okoli 6000 vagánov koruze — nove po 2 fl. 3 kr. do 2 fl. 6 kr., stare po 2 fl. 15 kr. do 2 fl. 16 kr. — in pa blizo 4000 vagánov pšenice po 4 fl. 45 kr. do 5 fl. 30 kr. na Krajsko prodalo; za drugo frugo se ni noben kupec oglasil. Čeravno se je naprej vedilo, da bojo prišli kupci iz Krajskega, in čeravno se vé, da to nakupljeno žito je le bolj za domače potrebe in ne za barantijo, se vendar nadjajo tukajšni žitarji, da bo žitna cena poskočila — pa se motijo; berž ko ne bo cena še padla; pomislimo le eno: horvaški kmet, ki je lani in predlanskem v tem času prisiljen bil koruze sam kupovati po 4 fl. 48 kr. do 5 fl., je ima letos dosti za svojo potrebo in lepega lanskega pridelka še nekaj na prodaj po 1 fl. 45 kr. do 1 fl. 50 kr.

Iz Praga. V zapisniku občnega zboru c. k. česke kmetijske družbe 16. dec. l. l. beremo, da gosp. prof. dr. Strupi, ker so ondašnja kmetijska družba, deželni stanovi in tudi c. k. deželno poglavarstvo že poprej sprožili željo po napravi enake podkovijske in živinozdravilske učilnice kakoršno imamo v Ljubljani, je v tem zboru osnovo navetoval, kako bi se lahko dala taka učilnica tudi v Pragu napraviti. Nasveti njegovi so bili z veseljem zaslišani, in posebno slavnoznani gosp. Komers je razlagal očitno potrebo take učilnice. Sklenjeno je bilo: naj gosp. dr. Strupi pismeno izroči svoje nasvete kmetijski družbi, da se bo ona obernila potem do sl. ministerstva.

Iz Gradca. ** Po mnogih časnikih se je novica razširila, da je tukajšni šolski svetovavec gosp. dr. Jariš zavoljo svojega kolendra, po katerem se nek izdeluje tudi „kolendar za Slovence“, svoje službe odstavljen. Povedati vam zamorem, da to ni res; res je le to, da je vlada ukazala, kolendar njegov zavolj presilnih napadov na druge vere, ktere so postavno v cesarstvu spoznane, pod prepoved djati in zatreti. — Gosp. A. Grimer žl. Adelsbach, c. k. artilerije stotnik in ud štaj. zgodovinskega društva, je podaril temu društvu sreberno svetinjo junaštva, ki jo je podedoval po svojem stricu; ta medalija je zatega voljo spomina vredna, ker se vidi v nji sled kugle, ki je vojaka ravno na to mesto zadela in ga obvarovala smerti.

Iz Zeleznikov 24. sušca. Te dni smo tu priliko imeli občudovati izverstno delo enega naših mladih umetnikov v malarii. Štefan Šubic, malar in podobar iz Poljan nad Loko, je namreč za našo farno cerkev tako lep nov božji grob naredil, da ne le priprosti ljudje, temuč tudi v malarstvu zvedeni so delo to enoglasno hvalili. Po vsi selški dolini se je bil urno razširil glas od tega, res prav lepega dela; od vsih strani so ga hodili gledat, pa nisem ga slišal glasa razun hvale. Novejša in akoravno prav za prav prava šega, božje grobe izdelovati v podobi skalnatega groba, priprostim ljudem — saj v naših krajih — nič kaj ne dopade; oni želijo le bolj kaj v podobljenega iz terpljenja Izveličarjevega. Šubic pa je pri našem božjem grobu obedvoje tako lepo zedinil, da je dosegel popolnoma uni in ta namen in vstregel vsim. Zraven tega pa ni delal le za eno leto, ampak za terpež, ker je vse zmalal z oljnatimi prav živimi barvami, da se bo vse, ako se kaj s časom zamaže, lepo umiti zamoglo. Šubic se šteje sicer v versto samoukov, ki se je brez višjega šolskega poduka večidel le s trudom lastne pridnosti naučil to, kar zna, pa po pravici smemo reči, da je že dobro izurjen v navadnem podobarstvu in malarii. Akoravno je Šubic po Kranjskem že precej znan, nismo mogli zamolčati tega naj novejšega dela nadepolnega mladenca, kateri zasluži, da ga pridružimo tistim našim domačim podobarjem in malarjem, ki so hvale vredni zastran dobrega in terdnega dela, nizke cene in lepe obnaše. J. Levičnik.

Iz Ljubljane. Nova nedeljska šola za rokodelce ali obertnike se bo začela 6. dan prihodnjega mesca, in ker ji je tukajšna obertnijska družba podarila vse

svoje risarske pripomočke, bo z začetkom te nove šole jenjala risarska šola obertnijske družbe. — Ker bo perve dni mesca majnika po navadi letni zbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani, je društvini odbor pretekli teden razposlal pisma gosp. predsednikom kmetijskih podružnic, naj bi pripravili v prvi polovici prihodnjega mesca (aprila) vse, kar mislijo, da naj bi se iz njih podružnice govorilo v občnem zboru: o kakošnih posebnih skušnjah, o kakošnih dobrih svetih za povzdigo domačega kmetijstva itd., in da naj bi priporočili posebno pridne sadjo- in murvorejce kmečkega in učiteljskega stanú, kateri zaslužijo poslavljeni biti s častno sreberno svetinjo, in poslednjič naj bi tudi imenovali može, kateri naj bi se iznova vzeli v versto družbenikov c. k. kmetijske družbe. Da se ta naloga polajša gosp. predsednikom društvovnih podružnic, naj bi v kakoršni koli omejenih zadev se vsak obernil do gosp. predsednika svoje podružnice.

Novičar iz raznih krajev.

C. k. ministerstvo notrajnih oprav je razposlalo vsim c. k. deželnim poglavarstvom vprašanje: ali bi ne bilo prav, da bi se kakor na Dunaji tudi v vsih poglavnih mestih cesarstva napravile posojilnice za mesarje (Fleischkasse), v kateri bi po določenih pogojih mesarji za nakupovanje živine dobivali dnarja na pósito. Namen te posojilnice je, mesarje oskerbovati z dnarjem proti poštemu činžu, da bi z gotovino bolji kup živino kupovali in bi se morebiti potem cena mesa znižala. Na Dunaji mislijo tako posojilnico kakor jo imajo za mesarje, tudi za peke in mlinarje napraviti. — V poslednjem novičarji smo povedali, koliko živine itd. se je lansko leto povžilo v Londonu; dostavljamo danes, koliko na Dnnaji, namreč: 44 milijonov jajc, 88.000 volov, 100.000 telet, 90.000 prešičev, 1 milijon in 400.000 pišet, popilo se je vina 400.000 veder, pokurilo 1 milijon in 400.000 centov premoga itd. Vidi se iz tega, koliko imajo živinorejci opraviti, da oskerbijo le eno mesto s potrebnim živežem. — Še ne moremo zastran mirú oznaniti svojim bravecem nič družega kakor to, da se vsako uro pričakuje ta novica. Telegrafno naznanilo iz Pariza 25. t. m. naznanja sledeče: „V saboto je bila mirna sprava podpisana in vsaki čas se pričakuje, da bojo telegrafi prinesli poterjenje od dotičnih vlad. Oklic mirú se pričakuje 27. t. m. Rusovska vlada se je skor v vse udala.“ Telegraf od 26. t. m. pa piše: „Včeraj je bil 12. zbor poslancov. Brunov je bolehen. Vredništvo zapisnika bi se utegnulo zakasniti do 31. t. m.“ Na vsako vižo se mora kmali kaj slišati, ker zadnji dan tega mesca gré premirje h koncu. — Iz Pariza pišejo časniki, da 20. t. m. se je Napoleončku nesreča pripetila, da je dojíci smuknil z naročja in na tla padel; reva se je tako ustrašila, da je omedlela in se 3 ure ni zavedla; cesarjevičku pa se ni nič žalega zgodilo, vse tri varjuške so mu hipoma skočile na pomoč. — Kakor v francozki armadi na Turškem, tako tudi v rusovski v Nikolajevu in več družih krajih morí tifus strašno vojake, vendar ni res, da rusovska južna armada jih zgublja po tisuč na dan. — V Carigradu je prišlo več tergovcov na kant, ker se je plajšč po vetru mirú mahoma obernil. Cena slame, merve in ječmena, s katerim je bila naj večja barantija, je zlo padla. — Turški ministri so v grozni zadregi, kako bojo staro Turčijo predelali v novo; čedalje bolj se spoznava resnica, da je Turčija res skoz in skoz „bolan mož“. — Francozka vlada je čedalje bolj nejevoljna s španjsko, da ondi še ni konca homatij; zato ji že od strane žuga, da ga bo ona naredila. — V neki angležki vasi je umerl te dni neki prismojenec — Sharp po imenu — ki je skoz 49 let ležal v postelji, čeravno ni bolán bil. Ko je, 30 let star, na dan poroke pri cerkvi pričakoval neveste in je ni bilo, ker oče ni dovolil, je razkačen šel domú in se v posteljo vlegel in ležal 49 let pa zdrav skor do smerti, 38 let ni odperl nobenega okna; če ga je kak radoveden človek obiskal, se je skríl z glavo pod odejo.